

„Forbundsmedlemmer“ her skulde være ensbetydende med Versaillesstraktatens Signatærmagter, undtagen Tyskland. Den sidstnævnte Opfattelse er nærmere udviklet i en af det belgiske Medlem af Raadet afgiven Beretning, som blev godkendt af Raadet under dets Møde i San Sebastian den 5. August 1920.

Vedrørende Mandaternes Fordeling havde det øverste Krigsraad i Versailles den 7. Maj 1919 truffet følgende Beslutning:

Togoland og Kamerun: Frankrig og Storbritannien vil i Forening fremsætte et fælles Forslag angaaende disse Landes fremtidige Stilling.

Tysk Øst-Afrika: Mandatet overlades Storbritannien.

Tysk Sydvest-Afrika: Mandatet overlades den Sydafrikanske Union.

De tyske Samoa Øer: Mandatet overlades Ny Zealand.

Andre tyske Besiddelser i Stillehavet Syd for Ækvator (undtagen Samoa Øerne og Nauru): Mandatet overlades Australien.

Nauru: Mandatet overlades det Britiske Rige.

De tyske Øer Nord for Ækvator: Mandatet overlades Japan.

Denne Beslutning var senere bleven forandret ved en yderligere Beslutning af August 1919, hvorefter de allierede og associerede Hovedmagter endelig var bleven enig om Fordelingen af Mandaterne, uden at de dog havde givet denne Overenskomst en juridisk bindende Formulering. Heller ikke er de trufne Aftaler om Afgrænsningen af de paagældende Omraader bleven offentliggjort.

I Henhold til den paa San Sebastian-Mødet vedtagne Beretning, blev der af Raadets Formand tilskrevet de allierede Hovedmagter med Anmodning om at ville give Raadet nærmere Oplysninger dels om den endelige Fordeling af Mandaterne, dels med Hensyn til Udkast til saadanne Regler angaaende disses Bestyrelse, som foreskrives i Forbundspagtens Art. 22. Begrundelsen for at overlade Fordelingen af

Mandaterne til de allierede Hovedmagter, fandt Raadet i Versaillesstraktatens Art. 119, hvorefter Tyskland giver Afkald paa alle sine Rettigheder og Adkomster med Hensyn til oversøiske Besiddelser til Fordel for de allierede og associerede Hovedmagter.

Paa denne Henvendelse indløb der kun Svar fra Frankrig og Japan. I det franske Svar oplyses bl. a., at det øverste Raad under sit Møde i San Remo med Hensyn til de Omraader, der hørte til det tidligere tyrkiske Rige, havde besluttet at overgive Mandatet for *Syrien* og *Libanon* til Frankrig og Mandatet for *Mesopotamien* og *Palæstina* til Storbritannien, samt at den franske Regering vilde være rede til at forelægge Raadet de nærmere Erklæringer angaaende Syrien og Libanon, saasnt den britiske Regering paa sin Side vilde være i Stand til at forelægge de nærmere Erklæringer vedrørende dets Mandater. De nævnte Omraader var bleven henført til Mandatgruppen A. Endvidere oplyses i denne Skrivelse, at *tysk Øst-Afrika* under Gruppe B er bleven fordelt mellem Storbritannien og Belgien, og at *tysk Syd-Vest-Afrika* er bleven henlagt til den sydafrikanske Union under Mandatgruppe C. De *tyske Kolonier i Stillehavet Nord for Ækvator* er overgivet Japan under Gruppe C. De *tyske Kolonier i Stillehavet Syd for Ækvator* er delt mellem Australien og Ny Zealand ligeledes under Gruppe C.

Angaaende Nedsættelsen af det i Art. 22, 9. Stk. omhandlede staaende Udvalg var der af Generalsekretariatet udarbejdet et Forslag, hvorefter Udvalget skulde bestaa af 15 Medlemmer, hvoraf de 8 skulde være Repræsentanter for saadanne Lande, som ikke havde faaet overladt noget Mandat. Imidlertid besluttede Raadet under 1. December 1920, at Udvalget skulde bestaa af 9 Medlemmer, hvoraf dog Flertallet skulde være Undersaatter i Lande, som ikke har overtaget noget Mandat. Alle Udvalgets Medlemmer udnævnes af Raadet. De befuldmægtigede Staters Beretninger skal behandles i Nærværelse af en Re-